

Mál nr. 293/2016
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar.

Skaðabótaábyrgð verktaka vegna frágangs við reiðhjólástíg og slys 16.9.2015.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 8.9.2016 ásamt gögnum.
2. Bréf V, dags. 10.10.2016, ásamt læknisvottorði dags. 17.9.2015 og lýsingu vitnis.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að reiðhjólakona (X) slasaðist þegar hún féll af reiðhjóli við Skeljanes í Reykjavík. Í lögregluskýrslum vegna málsins er sérstaklega skráð að umrætt atvik hafi átt sér stað 16. september 2015, þó dagsetning og tími skýrslugerðarinnar skýrslugerðarinnar sem slíkrar hafi verið mismunandi. Sumarið 2014 fól Reykjavíkurborg M að þvera göngustíg við Skeljanes í þeim tilgangi að hægt væri að koma rafmagnslínu þar fyrir. Það var gert haustið 2014 og fyllt upp í skurð sem þannig myndaðist með jarðvegi í nóvember 2014 og úttekt gerð á verkinu í desember 2014. M er vátryggingartaki ábyrgðartryggingar hjá V, en félagið hefur fallist á greiðsluskyldu úr þeirri tryggingu gagnvart X og telur að M beri skaðabótaábyrgð vegna líkamstjóns hennar.

M telur ekki nægilega sýnt fram á að fyrirtækið beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni X. Í fyrsta lagi telur M að frágangur hafi verið fullnægjandi við göngustíginn sem X var fengið til að þvera haustið 2014. Engar athugasemdir hafi verið gerðar í lokaúttekt í desember 2014. Einnig telur M að verulegur vafi sé á því hvenær tjónsatvik varð m.v. upplýsingar í tjónstilkynningum og lögregluskýrslum. Að auki telur M ekki heldur ljóst hvar tjónsatvikið varð og vísar til lýsingar eiginmanns X á því að hann hafi sótt X í port á vegum Reykjavíkurborgar, en M hafi ekki verið með framkvæmdir þar. Að lokum vísar M til þess að við skoðun á vettvangi 18. september 2015 hafi verið örlítið brún þar sem stígurinn hafði verið þveraður og gert ráð fyrir að malbikað yrði upp í þá rauf síðar.

V telur að ljóst sé hvar X féll á reiðhjóli og hafi það verið við þá þverun göngustígs við Skeljanes sem M vann að um ári áður. Myndir af vettvangi í lögregluskýrslu sýni um 20 cm djúpan skurð sem hafi verið um 1,5 m á breidd. Þær myndir hafi reyndar ekki verið teknar fyrr en 29. október 2015 vegna misskilnings hjá lögreglu um staðsetningu en V telur að það eigi að leggja þær til grundvallar við sönnunarmat í málinu þrátt fyrir það. Einnig vísar V til þess að strætisvagnabílstjóri og farþegi hafi komið X til hjálpar eftir að hún féll og liggi fyrir skrifleg yfirlýsing bílstjórans um það. Hann lýsi aðstæðum þannig að á stígnum hafi verið skurður eða hola. Auk þess vísar V til þess að fyllt hafi verið upp í skurðinn með jarðvegi haustið 2014 og skv. gögnum málsins hafi verið skilin eftir um 5 cm brún til malbikunar þegar snjór og frost færi úr jörðu. Ekki hafi hins vegar verið gerðar ráðstafanir til þess vorið 2015, eins og búast mætti við af hálfu M og með aukinni umferð um sumarið hafi holan dýpkað og felist gáleysi M í því að hafa ekki gert ráðstafanir við malbikun fyrr, auk þess sem engar merkingar hafi verið til að vara við aðstæðunum.

Álit.

Með því að lesa lögregluskýrslur sérstaklega m.t.t. skráningu dagsetninga, annars vegar daginn sem skýrslur eru skrifaðar og hins vegar hvenær skráð er að sá atburður sem skrifað er um hafi átt sér stað þykir nægilega sannað að tjónsatvik það sem leiddi til líkamstjóns X hafi átt sér stað 16. september 2015. Í málinu liggur fyrir lýsing sem höfð er eftir X, manni hennar og strætisvagnabílstjóra um að hola sú sem X hjólaði ofan í hafi verið nokkur. Myndir og rannsókn sem átti sér stað um einum og hálfum mánuði síðar sýnir að holan hafi verið um 20 cm djúp og 1,5 m breidd. Þegar litið er til þessa, sem og gagna sem sýna að verki M átti að ljúka með malbikun, verður að telja sannað að með því að ljúka ekki framkvæmdum vor/sumar 2015 mátti ætla að hætta skapaðist af aðstæðum. Verður það metið M til sakar og greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu hans hjá V því staðfest.

Niðurstaða.

Bætur vegna líkamstjóns X greiðast úr ábyrgðartryggingu M hjá V.

Reykjavík 28. október 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.